

IN NAAM DER KONINGIN

ARRONDISSEMENTSRECHTBANK
TE ROTTERDAM

0432

KOPIE

Zaak/Rolnummer: 145328/KG ZA 00-1391

Uitspraak: 26 oktober 2000

VONNIS van de president in
kort geding in de zaak van:

wonende te Hoogvliet-Rotterdam,
eiser,
procureur mr. J.C. Brökling, 95

- tegen -

DE STAAT DER NEDERLANDEN,
zetelende te 's-Gravenhage,
gedaagde,
procureur mr. F.A. Tromp,
advocaat mr. H.J.M. Besselink te
's-Gravenhage.

1. Het verloop van het geding

1.1

Dit blijkt uit de navolgende, door partijen ter vonniswijzing,
overgelegde stukken:

- de dagvaarding;
- de producties van mr. Brökling;
- de pleitnota met producties van mr. Besselink.

1.2

Partijen hebben ter zitting hun standpunten nog nader doen
toelichten.

2. De vaststaande feiten

2.1

Bij onherroepelijk vonnis van de Utrechtse politierechter van
11 februari 1997 is eiser veroordeeld tot betaling van een
geldboete van f. 1.050,-. Deze boete diende in vijf termijnen
van f. 210,- te worden voldaan.

2.2

Het Centraal Justitieel Incassobureau heeft eiser op 11 juli 1997 aangeschreven om de eerste termijn te voldoen. Eiser heeft hieraan geen gehoor gegeven. Eerst op 19 september 1997 heeft eiser de eerste termijn voldaan. Tot op heden heeft eiser geen verdere betalingen gedaan. De totale vordering van gedaagde inclusief rente en kosten bedraagt thans f. 1.762,15.

2.3

De Officier van Justitie te Leeuwarden heeft overeenkomstig de artikelen 573 en 575 Wetboek van Strafvordering een dwangbevel uitgevaardigd. Dit dwangbevel is op 1 mei 2000 aan eiser in persoon betekend. Op 11 augustus 2000 heeft gedaagde executoriaal derdenbeslag doen leggen op een bankrekening van eiser bij de ABN AMRO bank in verband met voornoemde vordering. Het beslag heeft doel getroffen tot een bedrag van f. 1.358,69. Dit bedrag is aan gedaagde c.q. haar deurwaarder uitbetaald.

2.4

Eiser heeft een WAO-uitkering ten bedrage van netto f. 1.937,07. Op deze WAO-uitkering ligt een beslag. Het restant van de uitkering dat onder de beslagvrije voet valt van ongeveer f. 1.350,- wordt iedere maand aan eiser op voornoemde bankrekening bij de ABN AMRO bank uitbetaald.

3. De vordering en het verweer

3.1

Eiser vordert om, bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad, gedaagde te veroordelen aan eiser terug te betalen het bedrag ad f. 1.358,69 met de wettelijke rente en met veroordeling van gedaagde in de proceskosten.

3.2

Eiser legt aan deze vordering - in essentie - ten grondslag:

- dat ten onrechte beslag is gelegd omdat het bedrag dat op de bankrekening stond eigenlijk de uitkering betreft gelijk aan de beslagvrije som, die niet vatbaar is voor beslag;
- dat moet worden gekeken naar de bedoeling van de wetgever bij het opstellen van artikel 475 d Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) en de overige bepalingen in de wetten, die in bepaalde gevallen beslag onmogelijk maken zodat in casu het bedrag op de bankrekening niet had mogen worden beslagen;
- dat gedaagde ten onrechte weigert het op grond van dit onrechtmatige beslag geïncasseerde bedrag aan eiser terug te betalen;
- dat eiser in grote problemen komt omdat dit het inkomen is waarop hij is aangewezen en hij inmiddels de huur niet meer kan betalen.

3.3

Gedaagde heeft geconcludeerd tot afwijzing van de vordering en heeft daartoe - samengevat - het volgende verweer gevoerd:

- primair: eiser had een andere rechtsgang kunnen gebruiken. Op grond van artikel 575 lid 3 Sv had eiser verzet kunnen doen tegen het dwangbevel. Nu eiser dat niet heeft gedaan moet van de rechtmatigheid van het beslag worden uitgegaan;
- subsidiair: het beslag is rechtmatig omdat een beslagvrije voet alleen verbonden is aan vorderingen tot periodieke betaling van loon en uitkeringen e.d. In dit geval is geen beslag gelegd op een vordering van eiser op het GAK in verband met zijn WAO-uitkering, maar op een vordering die eiser op de ABN AMRO heeft;
- niet alleen de tekst van artikel 475 Rv geeft geen enkel aanknopingspunt voor de stellingen van eiser, ook in de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling is daarvoor geen steun te vinden. Gedaagde verwijst ter ondersteuning van haar verweer naar jurisprudentie (President Amsterdam, 24 augustus 2000, niet gepubliceerd, Gerechtshof Den Haag, 9 november 1984, JABW 1985/68 en Hoge Raad 21 mei 1999, RvdW 1999/79).

4. De beoordeling

4.1

In dit kort geding gaat het om de vraag of gedaagde gehouden is het saldo dat op grond van het executoriale derdenbeslag aan haar is uitbetaald, aan eiser terug te betalen omdat het beslag onrechtmatig dan wel vexatoir was.

4.2

Het primaire verweer van gedaagde dat eiser een andere rechtsingang had kunnen gebruiken, wordt gepasseerd. Wat hier ook van zij; dit staat er niet aan in de weg dat eiser het onderhavige geschil in dit kort geding aan de president voorlegt.

4.3

De president stelt voorop dat het saldo op de bankrekening van eiser, een vordering van eiser op de ABN AMRO bank uit hoofde van een rekening-courantverhouding is en geen vordering tot periodieke betalingen als bedoeld in artikel 475 c Rv. De beslagvrije voet uit artikel 475 c Rv. is in dat geval niet van toepassing. Het beslag was derhalve rechtmatig, zodat gedaagde op die grond niet tot terugbetaling kan worden gehouden.

4.4

Echter, nu het saldo op de bankrekening van eiser vrijwel geheel bestond (en bestaat) uit de beslagvrije voet van de WAO-uitkering en eiser voor zijn levensonderhoud op dit bedrag is aangewezen, wordt door het beslag de minimum-bestaans-

grondslag van eiser aangetast. In dergelijke omstandigheden is een beslag in beginsel vexatoir. Slechts in bijzondere omstandigheden ligt dat anders, maar van zulke omstandigheden is in deze zaak geen sprake. Het uit hoofde van dit vexatoire beslag aan gedaagde betaalde bedrag zal aan eiser moeten worden terugbetaald.

Op grond van het voorgaande zal de vordering derhalve worden toegewezen.

4.5

Gedaagde zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De begroting van de proceskosten aan de zijde van eiser is mede afhankelijk van de beslissing op de door eiser aangevraagde toevoeging. In afwachting van de overlegging door eiser van het definitieve besluit tot toevoeging zal de beslissing omtrent de proceskosten maximaal drie maanden worden aangehouden.

5. De beslissing

De president

ten aanzien van de gevraagde voorziening:

veroordeelt gedaagde aan eiser terug te betalen het bedrag ad f. 1.358,69 (zegge één duizend drie honderd achtenvijftig gulden en negenenzestig cent) vermeerderd met de wettelijke rente over dit bedrag vanaf 11 augustus 2000 tot aan de dag der algehele voldoening;

verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

ten aanzien van de proceskosten:

houdt iedere beslissing aan.

Dit vonnis is gewezen door mr. M. Zomer, president, in tegenwoordigheid van mr. J.A.I. Verheijen-van Gool, griffier.

Uitgesproken ter openbare terechtzitting

674

Voor EERSTE GROSSE uitgegeven aan

Mr. J.C. Bröckling

Procureur,

De Griffier,

